

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย

Factors Influencing Profitability of Non-Life Insurance Companies in Thailand

อมราพร บวรธรรมทัต¹ คณิศร เทอดเผ่าพงศ์²

Amarapron Bovontummatat¹ Kanitsorn Terdpaopong²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต

¹Master of Accountancy, Faculty of Accountancy, Rangsit University, Thailand

Tel. 09-7178-4848 Email: amarapron.b@gmail.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต

²Assistant Professor in Faculty of Accountancy, Rangsit University, Thailand

Tel. 08-1809-5085 Email: kanitsorn@rsu.ac.th

(Received: April 2, 2023 ; Revised: May 17, 2023 ; Accepted: June 10, 2023)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรที่วัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้ ขนาดของบริษัทประกันวินาศภัย อายุของบริษัทประกันวินาศภัย อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ ส่วนแบ่งทางการตลาด และ สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นข้อมูลทางการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 - 2564 จำนวน 255 ชุดข้อมูลตัวอย่าง และใช้วิธีการถดถอยพหุคูณในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ในทิศทางเดียวกันหรือทางบวกคืออัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน และอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง ในขณะที่อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนมีอิทธิพลในทิศทางตรงข้าม ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้นในทิศทางเดียวกันคือขนาด และส่วนแบ่งทางการตลาด ขณะที่อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินและอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน มีอิทธิพลในทิศทางตรงข้าม

คำสำคัญ: ธุรกิจประกันวินาศภัย, ความสามารถในการทำกำไร, อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน, อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง

Abstract

The purpose of this study is to study factors that determine profitability measured by return on assets (ROA) and return on equity (ROE) of non-life insurance companies in Thailand. The variables used in research are the size of the non-life insurance companies, age, leverage ratio, loss ratio, capital adequacy ratio (CAR ratio), premium growth rate, market share and epidemic situation of the new corona virus 2019. The data used in this study is the financial data from 2017-2021, total of 255 firm-year observations. The study employed the multiple regression method to analyze the data.

This study's results find that the factors that positively influenced return on assets (ROA) were leverage ratio and CAR ratio, while loss ratio negatively influenced ROA. The factors that positively influenced return on equity (ROE) were size and market share, while leverage ratio and loss ratio are found to influence ROE in the reverse direction.

Keywords: *Non-life insurance, Profitability, Loss Ratio, CAR Ratio*

1. บทนำ (Introduction)

ธุรกิจประกันวินาศภัยในปัจจุบันถือว่าเป็นธุรกิจที่มีบทบาทที่สำคัญและมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ทำหน้าที่เป็นหลักประกันให้แก่ผู้ประสบภัยจากความเสียหาย หากผู้เอาประกันภัยประสบเหตุเสี่ยงภัยที่เข้าเงื่อนไขในสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยสามารถเรียกร้องการชดเชยค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการประสบภัยนั้นๆ เพื่อเป็นการบรรเทาและเยียวยาความเดือดร้อนที่เกิดจากการประสบภัยของผู้เอาประกันภัย หากเผชิญกับความเสียหายที่มีความเสียหายอย่างมากเช่น ภัยธรรมชาติ โดยไม่ได้ทำประกันวินาศภัยอาจนำไปสู่การล้มละลายหรือเลิกกิจการได้ ซึ่งการทำประกันภัยจะช่วยบรรเทาความเสี่ยงและลดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น (Hifza, 2011; Meaza, 2014; Daare, 2016)

ธุรกิจประกันวินาศภัยนั้นมีช่องว่างในการเติบโตอีกมาก เนื่องจากมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย และสามารถพัฒนาตามความเสี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น กรมธรรม์ที่ให้ความคุ้มครองด้านโรคระบาด กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์จากพลังงานไฟฟ้า (Electronic Vehicles) (Wasit, 2022) ซึ่งจะได้จากธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 - 2562 นั้นมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในทุกปี แม้เบี้ยประกันภัยของธุรกิจวินาศภัยจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาโครงสร้างของธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก เห็นได้จากจำนวนบริษัทประกัน

วินาศภัยที่ลดลงจากปี พ.ศ. 2540 ที่มีบริษัทประกันวินาศภัยจำนวน 81 บริษัท ในปี พ.ศ. 2564 มีบริษัทประกันวินาศภัยจำนวน 54 บริษัท อันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจในปี 2563-2564 มีสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Covid-19) ทำให้หลายกิจการได้รับผลกระทบ ไม่เว้นแม้แต่บริษัทประกันวินาศภัยที่บางบริษัทมียอดค่าสินไหมทดแทนที่เพิ่มขึ้นสูงจนขาดความมั่นคงทางการเงิน และทำให้บริษัทหลายแห่งจำเป็นต้องรวบรวมกิจการเพื่อเพิ่มทุนจดทะเบียน เพื่อเพิ่มความสามารถรับประกันภัยทำให้สามารถเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาด ตลอดจนทำให้กิจการเกิดกำไร ในขณะที่เดียวกันบริษัทประกันวินาศภัยบางแห่งที่ทุนจดทะเบียนไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถเพิ่มความสามารถในการรับประกันภัย และไม่สามารถทำกำไรได้ ก็จำเป็นต้องปิดกิจการ ซึ่งสวนทางกับเบี้ยประกันภัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากส่วนแบ่งตลาดของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยที่มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก โดยบริษัทประกันวินาศภัยที่มีเบี้ยประกันภัยรับสุทธิในปี พ.ศ. 2564 เกินกว่า 2,000 ล้านบาท เกินกว่า 1,000 ล้านบาท และต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท เป็นจำนวน 24 แห่ง 2 แห่ง และ 30 แห่งตามลำดับ โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 93.8 ร้อยละ 1.4 และ ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ (Office of Insurance Commission, 2022; Thai General Insurance Association, 2022)

เนื่องจากบริษัทประกันวินาศภัยมีองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างหลักประกันและความมั่นคงต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้นความมั่นคงของธุรกิจประกันวินาศภัยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในปัจจุบัน ซึ่งความมั่นคงของบริษัทคือความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัย โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับประกันภัย และความสามารถในการแข่งขันต่างๆ (Thai General Insurance Association, 2015) ด้วยเหตุนี้ในหลายประเทศเริ่มมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันภัยเพิ่มขึ้น แต่ยังมีการศึกษาในประเทศไทยค่อนข้างน้อย จึงเป็นที่มาในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งจะศึกษาทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาถึงสภาพคล่อง ความมั่นคง และความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน และกำหนดกลยุทธ์ในการสร้างผลการดำเนินงานและกำไรที่มั่นคงโดยมี

2. วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective)

เพื่อศึกษาปัจจัยภายในของบริษัทประกันวินาศภัยและปัจจัยภายนอก ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย

3. การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

ในปัจจุบันการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจจะไม่มั่นคง หากขาดบริษัทประกันวินาศภัย เนื่องจากบุคคลหรือธุรกิจไม่สามารถรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทั้งหมด บริษัทประกันวินาศภัยจะทำหน้าที่กระจายความเสี่ยงจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง เพื่อลดความเสี่ยงภัยและความไม่แน่นอนที่บุคคลหรือธุรกิจอาจจะได้รับ ซึ่งอาจนำไปสู่การล้มละลายหรือเลิกกิจการได้ (Thai General Insurance Association, 2015) แม้ว่าบริษัทประกันวินาศภัยทำหน้าที่กระจายความเสี่ยงและความเสียหายจากความเสียหายแล้ว แต่ก็มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้ได้กำไรมากที่สุดเช่นกัน รายได้หลักของบริษัทประกันวินาศภัยคือ เบี้ยประกันภัยรับจากผู้ทำสัญญาประกันภัย (กรมธรรม์) และมีภาระผูกพันในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามระยะเวลาของกรมธรรม์ประกันภัย ดังนั้น เพื่อเพิ่มกำไรให้แก่บริษัท ผู้บริหารจำเป็นต้องบริหารจัดการเงินที่ได้รับจากเบี้ยประกันภัยรับ โดยการลงทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากเบี้ยประกันภัยรับมากที่สุด ดังนั้นนอกจากความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัยจะขึ้นอยู่กับการบริหารความเสี่ยงแล้ว ยังต้องมีการบริหารเงินลงทุนได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย (Thai General Insurance Association, 2015) บริษัทที่มีกำไรจะมีความสามารถจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้น นักลงทุนส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญและตีความการเปลี่ยนแปลงนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัทในแต่ละปี ทำให้กระทบต่อราคาหุ้นของกิจการ โดยราคาหุ้นมักสะท้อนผลการดำเนินงานและความสามารถในการเติบโตของบริษัท ดังนั้นงานวิจัยในอดีตจึงมักจะใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) วัดความสามารถในการทำกำไรมากที่สุดและมีประสิทธิภาพที่สุดในการวิเคราะห์ (Hifza, 2011; Meaza, 2014; Daare, 2016; Demis, 2016; Batsirai & Mbakisi & Tendai, 2017; Teklit, 2017; Tomislava & Marko & Ivan, 2017; Anam and Chaudhry, 2019; Lassad, 2021; Taddesse & Tripti, 2022)

งานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันภัยนั้น มีการศึกษาอิทธิพลจากปัจจัยภายในและใช้เฉพาะอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เป็นตัววัดความสามารถในการทำกำไร ในการศึกษา Hifza (2011) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันภัยในประเทศปากีสถาน โดยใช้แบบจำลองการถดถอยพหุคูณ (The Multiple Regression Model) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ขนาดของบริษัท (Size) มีอิทธิพลเชิงบวกกับความสามารถในการทำกำไร ในส่วนของอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) โครงสร้างทางการเงิน (Leverage Ratio) และปริมาณของเงินทุน (Volume of Capital) มีอิทธิพลเชิงลบกับความสามารถในการทำกำไร แต่อายุ (Age) ของบริษัทไม่มีผลกระทบกับความสามารถในการทำกำไร

หลังจากนั้นได้มีการศึกษาในประเทศต่างๆ เช่น Daare (2016) การศึกษาบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศอินเดียโดยใช้ Regression Model ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของบริษัท (Size) อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) อายุ (Age) ของบริษัท มีอิทธิพลเชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และอัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ (Premium Growth) อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง (Capital Adequacy Ratio: CAR) มีอิทธิพลเชิงลบกับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และในราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ใช้วิธี fixed effect model พบว่า อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ (Premium Growth) อัตราส่วนสินทรัพย์มีตัวตนต่อสินทรัพย์รวม (Tangibility of Asset) ขนาดของธุรกิจ (Size) อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) มีอิทธิพลเชิงบวกกับความสามารถในการทำกำไร ในส่วนของอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) โครงสร้างทางการเงิน (Leverage Ratio) และอัตราส่วนหนี้สิน (Liabilities Ratio) มีอิทธิพลเชิงลบกับความสามารถในการทำกำไร (Lassad, 2021)

ในเวลาถัดมาได้มีการศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรโดยใช้ของธุรกิจประกันภัยโดยใช้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ในประเทศต่างๆ เช่น ประเทศเอธิโอเปียโดย Taddesse & Tripti (2022) ใช้วิธี Random Effect Model พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ (Size) อัตราส่วนสินทรัพย์มีตัวตนต่อสินทรัพย์รวม (Tangibility of Asset) อัตราการเติบโตของบริษัท (Growth of Firm) ในส่วนของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (Leverage Ratio) อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) และอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) มีอิทธิพลในทิศทางตรงกันข้าม ปัจจัยที่มีอิทธิพลเฉพาะต่ออัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ได้แก่ อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ (Premium Growth) ซึ่งสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA)

งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นถึง ผลกำไรจากการประกันภัยได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ในขณะที่ปัจจัยภายในมุ่งเน้นไปที่ลักษณะเฉพาะของผู้รับประกันภัย ปัจจัยภายนอกนั้นจะเกี่ยวข้องกับลักษณะของอุตสาหกรรมไปจนถึงตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาค งานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่นิยมใช้ตัวแปรดังต่อไปนี้ในการวัดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันภัยและสถาบันการเงิน ปัจจัยภายในได้แก่ ขนาดของบริษัทประกันวินาศภัย (Firm Size) อายุของบริษัทประกันวินาศภัย (Age) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (Leverage Ratio) อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR Ratio) อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratio) และอัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ (Premium Growth) ส่วนแบ่งทางการตลาด (Market Share) ปัจจัยภายนอกได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) และเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญต่อเศรษฐกิจในภาพรวม

4. วิธีการวิจัย (Research Methodology)

4.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยที่ประกอบกิจการในปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2564 จำนวน 51 บริษัท ซึ่งเป็นการเลือกประชากรแบบเจาะจง โดยจะใช้ข้อมูลจากรายงานทางการเงินที่อยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2564 จำนวน 5 ปี รวมทั้งสิ้น 255 ชุดข้อมูลตัวอย่าง

4.2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่รวบรวมจากเว็บไซต์ของแต่ละบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย และสมาคมประกันวินาศภัยไทย โดยข้อมูลที่นำมาใช้เป็นข้อมูลรายปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2564

4.3. แบบจำลองความสัมพันธ์

เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย และตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของบริษัทประกันวินาศภัย อายุของบริษัทประกันวินาศภัย อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ ส่วนแบ่งทางการตลาด และ สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Covid-19) เนื่องจากข้อมูลที่มีลักษณะเป็นพาเนล (Panel Data) โดยกำหนดค่าคงที่ที่ต่างกัน ซึ่งอาจแตกต่างกันในกลุ่มข้อมูลหรือช่วงเวลา ดังนั้นผู้วิจัยจะประมาณแบบจำลองเพื่อทดสอบว่าอยู่ในรูปแบบใดระหว่าง Fixed Effect หรือ Random Effect โดยการทดสอบจะใช้ผลการทดสอบด้วยวิธี Hausman Test ซึ่งเป็นการทดสอบว่าควรทำการประมาณค่าแบบจำลองในรูปแบบใดระหว่าง Fixed Effects และ Random Effects ภายใต้สมมติฐานค่าความคลาดเคลื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ

H0: รูปแบบ Fixed Effects มีความเหมาะสมที่สุด

H1: รูปแบบ Random Effects มีความเหมาะสมที่สุด

รูปแบบ Fixed Effects Model (FEM) หรือ Least-Square Dummy Variable (LSDV) ได้แก่

$$ROA_{i,t} = \alpha + \beta_1 Size_{i,t} + \beta_2 Age_{i,t} + \beta_3 Lev_{i,t} + \beta_4 Los_{i,t} + \beta_5 CAR_{i,t} + \beta_6 GP_{i,t} + \beta_7 MS_{i,t} + \beta_8 CV_{i,t} + \epsilon_{i,t} \quad (\text{สมการ 1})$$

$$ROE_{i,t} = \alpha + \beta_1 Size_{i,t} + \beta_2 Age_{i,t} + \beta_3 Lev_{i,t} + \beta_4 Los_{i,t} + \beta_5 CAR_{i,t} + \beta_6 GP_{i,t} + \beta_7 MS_{i,t} + \beta_8 CV_{i,t} + \epsilon_{i,t} \quad (\text{สมการ 2})$$

รูปแบบ Random Effects Model หรือ Error Components Model (ECM) ได้แก่

$$ROA_{i,t} = \mu_{i,t} + \beta_1 Size_{i,t} + \beta_2 Age_{i,t} + \beta_3 Lev_{i,t} + \beta_4 Los_{i,t} + \beta_5 CAR_{i,t} + \beta_6 GP_{i,t} + \beta_7 MS_{i,t} + \beta_8 CV_{i,t} + \alpha_i + \epsilon_{i,t} \quad (\text{สมการ 3})$$

$$ROE_{i,t} = \mu_{i,t} + \beta_1 Size_{i,t} + \beta_2 Age_{i,t} + \beta_3 Lev_{i,t} + \beta_4 Los_{i,t} + \beta_5 CAR_{i,t} + \beta_6 GP_{i,t} + \beta_7 MS_{i,t} + \beta_8 CV_{i,t} + \alpha_i + \epsilon_{i,t} \quad (\text{สมการ 4})$$

โดยกำหนดให้

ROA	=	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์
ROE	=	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
Size	=	ขนาดของบริษัทประกันวินาศภัย
Age	=	อายุของบริษัทประกันวินาศภัย
Lev	=	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน
Los	=	อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน
CAR	=	อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง
GP	=	อัตรากำไรสุทธิของบริษัทประกันภัยรับ
MS	=	ส่วนแบ่งทางการตลาด
CV	=	สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019
$\beta_1 \dots \beta_8$	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
ε	=	ค่าความคลาดเคลื่อน
i	=	บริษัทประกันวินาศภัย 1 ถึง 55 บริษัท
t	=	ช่วงเวลา

4.4. การวัดผลของตัวแปร

ข้อมูลของตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลของตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	คำอธิบาย	สูตรการคำนวณ
ตัวแปรตาม (Dependent Variables) – ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)		
● อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Assets (ROA))	วัดความสามารถในการทำกำไรด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการบริหารสินทรัพย์รวม (Hifza, 2011; Lassad, 2021; Taddesse & Tripti, 2022)	กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม
● อัตราผลตอบแทนของส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity (ROE))	วัดความสามารถในการทำกำไรด้านประสิทธิภาพในการใช้ทุนของผู้ถือหุ้น (Anam and Chaudhry, 2019; Taddesse & Tripti, 2022)	กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น

ตัวแปร	คำอธิบาย	สูตรการคำนวณ
ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)		
ขนาดของบริษัทประกันวินาศภัย (Size)	แสดงถึงผลรวมของทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่บริษัทสามารถใช้ในการดำเนินธุรกิจได้ (Teklit, 2017; Lassad, 2021; Taddesse & Tripti, 2022)	ลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวมของบริษัท
อายุของบริษัทประกันวินาศภัย (Age)	อายุของบริษัทจะสะท้อนถึงประสบการณ์และความมั่นคงของบริษัท (Tomislava & Marko & Ivan, 2017; Lassad, 2021)	จำนวนปีที่บริษัทดำเนินการ
อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (Leverage ratio: Lev)	จำนวนหนี้ที่ใช้ในการจัดหาสินทรัพย์และใช้ในการดำเนินงานของบริษัท (Lassad, 2021; Taddesse & Tripti, 2022)	หนี้สินรวม/ส่วนของเจ้าของ
อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss ratio: Los)	วัดสัดส่วนของต้นทุนค่าสินไหมทดแทน เทียบกับเบี้ยประกันภัยรับที่ถือเป็นรายได้ (Thai General Insurance Association, 2015)	ค่าสินไหมทดแทน/เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้
อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง (CAR ratio: CAR)	อัตราส่วนวัดสภาพคล่องของบริษัทกรณีเกิดความเสียหายจากการเสี่ยงภัย (Thai General Insurance Association, 2015)	เงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด/เงินกองทุนที่ต้องดำรงทั้งหมด
อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ (Growth premium rate: GP)	อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากเบี้ยประกันภัยรับ (Lassad, 2021; Taddesse & Tripti, 2022)	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับของบริษัท
ส่วนแบ่งทางการตลาด (Market share: MS)	ส่วนแบ่งทางการตลาดที่มากขึ้นจะกระจายความเสียหายจากความเสียหายได้มากขึ้น (Teklit, 2017)	อัตราส่วนของสินทรัพย์รวมของบริษัทต่อสินทรัพย์รวมของภาคการประกันภัย

ตัวแปร	คำอธิบาย	สูตรการคำนวณ
สถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Cv)	ปีที่เกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ในประเทศไทย	ปีที่เกิด (พ.ศ. 2563 - 2564) กำหนดค่าเป็น 1 ปีที่ยังไม่เกิด (พ.ศ. 2560 – 2562) เป็น 0

ที่มา: ตารางรวบรวมโดยผู้วิจัย

4.5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยเครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งประกอบไปด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าสหสัมพันธ์ (Correlations) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้ Fixed Effect Regression และ Random Effect Regression

5. ผลการศึกษา (Research Finding)

จากการกำหนดแบบสมการจำลอง ทางผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรม STATA เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของบริษัทในอุตสาหกรรมประกันวินาศภัยในประเทศไทย เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปี 2560 – 2564 ในบทนี้จะแสดงผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

5.1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

การศึกษาสถิติส่วนนี้เป็นการศึกษาสถิติเชิงพรรณนาในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย จำนวน 51 บริษัท โดยอาศัยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าสูงสุด (Maximum) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพรรณนาของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์

Variable	Mean	Std. dev.	Min	Max
Size	9.41	0.71	7.84	10.9
Age	46.71	25.09	2.47	91.96
Leverage ratio	242.18	224.89	-988.42	1339.36
Loss ratio	53.97	51.09	-303.52	590.42
CAR ratio	452.95	296.84	-111.36	1507.26
Growth premium rate	2.65	35.42	-230.12	289.58
Market share	1.86	3.49	-0.06	24.02
ROA	-1.54	9.84	-68.56	21.4
ROE	-5.98	45.51	-276.02	291.46

จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) = 255

ที่มา: ตารางรวบรวมโดยผู้วิจัย

5.2. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation)

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พบว่า ไม่มีค่าตัวแปรใดที่มีค่าเกินเกณฑ์ที่กำหนดโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ต้องมีค่ามากกว่า 0.8 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีความเป็นอิสระต่อกัน และไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ระหว่างตัวแปรอิสระ ดังนั้น ไม่จะเป็นที่ต้องตัดตัวแปรออกจากสมการถดถอย และสามารถใช้ตัวแปรในการทดสอบต่อไป

ตารางที่ 3 ตารางค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix)

Variable	Size	Age	Lev	Los	CAR	GP	MS	CV	ROA	ROE
Size	1									
Age	0.18*	1								
	0.00									
Lev	0.13*	-0.12	1							
	0.04	0.06								
Los	0.07	-0.00	0.06	1						
	0.28	0.97	0.34							
CAR	0.08	-0.04	-0.29*	-0.13*	1					
	0.21	0.51	0	0.04						
GP	0.18*	0.11	0.08	0.10	0.05	1				
	0.00	0.09	0.19	0.11	0.44					
MS	0.63*	0.19*	-0.07	0.05	-0.09	0.05	1			
	0	0.00	0.24	0.44	0.15	0.42				
CV	0.03	0.05	-0.06	0.08	-0.00	0.13*	0.01	1		
	0.67	0.44	0.35	0.22	0.99	0.04	0.87			
ROA	0.41*	0.20*	-0.03	-0.34*	0.36*	0.13*	0.18*	0.02	1	
	0	0.00	0.60	0	0	0.04	0.00	0.79		
ROE	0.20*	0.16*	-0.58*	-0.18*	0.19*	0.10	0.11	0.05	0.46*	1
	0.00	0.01	0	0.00	0.00	0.10	0.09	0.38	0	

*= แสดงนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ที่มา: ตารางรวบรวมโดยผู้วิจัย

5.3. การวิเคราะห์โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression)

จากตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบ Hausman Test ที่ใช้ทดสอบในการเลือกการประมาณค่าที่เหมาะสม ซึ่งผลการทดสอบพบว่า แบบจำลองที่ตัวแปรอิสระเป็น ROA มีค่า Chi-square เท่ากับ 27.81 (ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.0005) ซึ่งมากกว่าค่าวิกฤต เช่นเดียวกับแบบจำลองที่ตัวแปรอิสระเป็น ROE มีค่า Chi-square เท่ากับ 45.12 (ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.0000) ซึ่งมากกว่าค่าวิกฤตนั้นหมายความว่า ค่าความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กับตัวแปรภายนอกหรือตัวแปรอิสระนั้นคือไม่มีผลของ Random Effects ในแบบจำลองทั้งสองจึงควรประมาณค่าแบบจำลองในรูปแบบ Fixed Effects

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลการทดสอบ Hausman Test

การทดสอบ	ROA	ROE
Hausman test Chi sq	27.81	45.12
Prob > chi2	0.0005	0.0000

ที่มา: ตารางรวบรวมโดยผู้วิจัย

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

Profitability	Dependent variable			Dependent variable		
	ROA			ROE		
	Multiple regression OLS	Multiple regression FEM	Multiple regression REM	Multiple regression OLS	Multiple regression FEM	Multiple regression REM
size	5.52***	7.11	5.16***	25.54***	61.68***	28.12***
age	0.06***	0.29	0.07***	0.06	-3.77	0.05
Leverage ratio	0.00	0.02***	0.01**	-0.13***	-0.17***	-0.15***
Loss ratio	-0.06***	-0.04***	-0.06***	-0.16***	-0.12***	-0.13***
CAR ratio	0.01***	0.01***	0.01***	-0.01	-0.01	-0.01
Growth - premium rate	0.02	-0.02	0.00	0.14**	-0.05	0.05
Market shared	-0.16	1.15	-0.08	-2.65***	15.44**	-2.80**
covid	0.39	0.17	0.56	0.57	7.74	0.74
_cons	-57.45	-91.81	-56.88	-198.80	-389.27	-219.70
R-squared	0.41	Within = 0.36 Between = 0.29 Overall = 0.25	Within = 0.30 Between = 0.49 Overall = 0.4	0.47	Within = 0.51 Between = 0.02 Overall = 0.04	Within = 0.47 Between = 0.47 Overall = 0.46
Adjust R-squared	0.39	-	-	0.45	-	-
AIC	1,771.56	1595.66	-	2525.12	2336.76	-
BIC	1,803.43	1627.53	-	2556.99	2368.63	-

*, **, *** แสดงนัยสำคัญที่ระดับ 0.1 , 0.05 , 0.01 ตามลำดับ, FEM = Fixed Effect Model, REM = Random Effect Model, AIC = Akaike Information Criterion, BIC = Bayesian Information Criterion

ที่มา: ตารางรวบรวมโดยผู้วิจัย

จากการวิเคราะห์ผลกระทบระหว่างตัวแปรอิสระกับความสามารถในการทำกำไรด้วยสถิติสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยเครื่องมือทางสถิติอย่าง Fixed Effect Model เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์พบว่า อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน และอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยงมีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในขณะเดียวกัน อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน มีผลกระทบเชิงลบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือคือขนาดของบริษัท อายุของบริษัท อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ ส่วนแบ่งทางการตลาด สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Covid-19) นั้นไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นพบว่า ขนาดของบริษัทผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในขณะที่อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน และอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน มีผลกระทบเชิงลบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนแบ่งทางการตลาดมีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือได้แก่ อายุของบริษัทประกันวินาศภัย อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Covid-19) นั้นพบว่าไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย

6. อภิปรายและสรุป (Discussion/Conclusion)

จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของความสามารถในการทำกำไรโดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น กับ ปัจจัยภายในและภายนอกบริษัท พบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสามารถทำกำไรทั้งอัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน ซึ่งมีอิทธิพลเชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยอดีต เช่น Batsirai & Mbakisi & Tendai (2017) แต่ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ Anam & Chaudhry (2019), Lassad (2021), และ Taddesse & Tripti (2022) ในขณะที่อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ผลการวิจัยสอดคล้องผลการวิจัยอดีต เช่น Anam & Chaudhry (2019) และ Taddesse & Tripti (2022) แสดงให้เห็นว่า หากบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีหนี้สินเพิ่มขึ้น จะส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนที่ได้รับจากสินทรัพย์จะเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับนั้นจะลดลงจากการมีหนี้สินที่มันสัดส่วนเพิ่มขึ้น

อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน มีอิทธิพลเชิงลบทั้งอัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีต Hifza (2011), Meaza (2014), Batsirai, Mbakisi & Tendai (2017), Lassad (2021) และ Taddesse & Tripti (2022) แสดงให้เห็นว่า หากบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีค่าสินไหมทดแทนมากขึ้นจะทำให้บริษัทไม่สามารถนำสินทรัพย์ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากจะต้องเก็บสินทรัพย์ไว้สำรองสำหรับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับรายงาน อีกทั้งการมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น จะทำให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนลดลง

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลความสามารถทำกำไรเฉพาะอัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยง โดยมีอิทธิพลเชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ Ermy & Bambang, (2019) แสดงให้เห็นว่า หากบริษัทดำรงเงินกองทุนที่มีสัดส่วนมากกว่าค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องจ่ายในอนาคตแล้ว บริษัทจะสามารถใช้สินทรัพย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลความสามารถทำกำไรเฉพาะอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ขนาดของบริษัทประกันวินาศภัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีต เช่น Hifza (2011), Tomislava, Marko, & Ivan (2017), Lassad (2021) และ Taddesse & Tripti (2022) แสดงให้เห็นว่า หากบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีสินทรัพย์รวมมาก จะส่งผลให้ผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับนั้นเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ปัจจัยภายในที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถทำกำไร โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เช่น Teklit (2017) อายุของบริษัทประกันวินาศภัยและสอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีต เช่น Hifza (2011), Daare (2016) และ Lassad (2021) แต่ขัดแย้งต่อผลการวิจัยในอดีต เช่น Tomislava, Marko & Ivan (2017) อัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับ ที่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีต เช่น Lassad (2021) และ Taddesse & Tripti (2022) ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกอย่างสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Covid-19) ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถทำกำไรทางสถิติ โดยปัจจัยภายนอก มีเพียงอัตราส่วนเดียวที่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น คือ ส่วนแบ่งทางการตลาดโดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตของ Teklit (2017) แสดงให้เห็นว่า หากบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีขายกรมธรรม์ประกันภัยจนมีส่วนแบ่งตลาดที่เพิ่มขึ้นจะทำให้ผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น แต่ส่วนแบ่งทางการตลาดไม่ส่งผลกระทบกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนสินทรัพย์

6.1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ผลการวิจัยที่ระบุปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้น ผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

หน่วยงานกำกับดูแลกิจการไม่ว่าจะเป็น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวทางการเสริมสร้างความมั่นคงของภาคประกันวินาศภัยในประเทศไทย ให้บริษัทประกันวินาศภัยสามารถมีกำไรและดำเนินธุรกิจต่อไป

บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพิจารณาและบริหารงานในการเพิ่มความสามารถในการทำกำไรให้แก่บริษัท ไม่ว่าจะเป็นการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์เสี่ยงให้สูงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน การเพิ่มขนาดและส่วนแบ่งตลาดภาคประกันภัยให้สูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันลดอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนและอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน เพื่อให้บริษัทได้กำไรจากการดำเนินงานที่มีความมั่นคง และเพิ่มประสิทธิภาพในการรับประกันภัยให้สูงขึ้น

นักลงทุนควรพิจารณาในส่วนขนาดของบริษัทและส่วนแบ่งทางการตลาดที่มีมูลค่าสูง แต่ในขณะที่อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน และอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนที่ต่ำ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นได้มากที่สุด

6.2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

งานวิจัยนี้ทำเฉพาะข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากข้อมูลทางการเงินของแต่ละบริษัทประกันวินาศภัย ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพมาช่วยในการวิจัยเพิ่มเติม เช่น ความสามารถของผู้บริหาร แผนกลยุทธ์ของแต่ละบริษัท กลุ่มลูกค้าของบริษัทประกันวินาศภัย รวมไปถึงผลิตภัณฑ์ของการประกันวินาศภัย รวมไปถึงการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะบริษัทประกันวินาศภัย ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจนำข้อมูลทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตมาใช้ประกอบการศึกษา

นอกจากนี้การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลรวบรวมเพียง 5 ปีย้อนหลัง คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2564 ในการศึกษาครั้งควรขยายช่วงเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เนื่องจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณจำเป็นต้องใช้ข้อมูลมากที่สุดเพื่อให้ผลการวิเคราะห์สามารถพยากรณ์ตัวแปรตามอย่างมีประสิทธิภาพ

6.3. ข้อจำกัดในการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทประกันวินาศภัย ในช่วงปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2564 ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษามีการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรายงานทางการเงินหลายฉบับอาทิเช่น มาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และ ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ไม่ได้วิเคราะห์ถึงผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังนั้นหากมีการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไร การศึกษานี้อาจจะให้ผลการศึกษาที่แตกต่าง

REFERENCES

- Alexander, G. (1963). Corporate Performance Measurement Systems, Empirical Evidence of Determinants, *Harvard Business Review*, 69, 131-137.
- Bank of Thailand. (2020). Financial institution. Retrieved from https://www.bot.or.th/Thai/BOTStoryTelling/Pages/FinancialInstitutions_StoryTelling_FI.aspx.
- Batsirai, W. M.& Mbakisi, D. & Tendai, S. (2017). Analysis of factors affecting the performance of insurance company in Zimbabwe. *Journal of finance and investment analysis*, 6, 11-30.
- Batra, G. (1999). Job Reallocation, the Export Market, and Firm Performance: Microeconomic Evidence. *World Bank Policy and Research; Business Environment Unit*, 10, 683-26.
- Brealey, R.A., & Myers, S. (1998). Principles of Corporate Finance, *American Economic Review Journal*, 78-90.
- Daare, J.W. (2016). Determinants of Non-life Insurance companies profitability: An empirical study in India. *International Journal of Innovative Research and Advanced Studies*, 3, 6-11.
- Daniel, M. & Tilahun, A. (2013). FIRM SPECIFIC FACTORS THAT DETERMINE INSURANCE COMPANIES' PERFORMANCE IN ETHIOPIA. *European Scientific Journal edition*, 9, 245-255.
- Demis, H. (2016). Macroeconomic and firm specific Determinants of profitability of insurance industry in Ethiopia. *Global journal of management and business research: C Finance*, 16, 26-36.
- Ermy, E.& Bambang, M. (2019). Factors that influence profitability of general Insurance Issuers in Indonesia. *The Economics and Finance Letters*, 6, 25-39.
- Hifza, M. (2011). Determinants of insurance companies' profitability: An analysis of insurance sector of Pakistan. *Academic Research International*, 1, 315-321.
- Kripa, D. & Ajasllari, D. (2016). Factors Affecting the Profitability of Insurance Companies in Albania. *European Journal of Multidisciplinary Studies*, 1, 352-360.

- Lassad, D. (2021). Determinants of Insurance Firms' Profitability: An Empirical Study of Saudi Insurance Market. *Journal of Asian Finance, Economics and Business*, 8(6), 235-243.
- Meaza, M.G. (2014). Determinants of insurance companies' profitability in Ethiopia. Thesis of Addis Ababa University.
- Modigliani, F., & Miller, M. (1985). The Cost of Capital, Corporation Finance and the Theory of Investment. *American Economic Review*, 48, 261-297.
- Myers S.C. and Majluf N. (1984). Corporate financing and investment decisions when firms have information that investors do not have. *Journal of Financial Economics*, 13, 187-221.
- Office of Insurance Commission. (2022). Thailand Insurance Industry Report (2021 YY). Retrieved from <https://www.oic.or.th/en/industry/92920>
- Pinches, G. E., Mingo, K. A., and Caruthers, J. K. (1973). The stability of financial patterns in industrial organizations. *The Journal of Finance*, 28, 389-396.
- Taddesse S. & Tripti G. (2022). Determinants of the Profitability of Insurance Companies in Ethiopia. *Journal of Positive School Psychology*, 6(6), 10504-10518.
- Teklit, A. B. (2017). Determinants of insurance companies' profitability's Analysis of insurance sector in Ethiopia. *International journal of Research in Finance and marketing*, 7, 124-137.
- Thai General Insurance Association. (2015). Non – Life Insurance Accounting Manual. Bangkok: Thai General Insurance Association.
- Thai General Insurance Association. (2022). Non-Life Registration Information as at 31 December 2021. Retrieved from <https://www.oic.or.th/th/industry/statistic/data/36/2>
- Tomislava P. K.& Marko, M.& Ivan, P. (2017). Profitability determinants of insurance markets in selected central and eastern European countries. *International Journal of Economic Sciences*, 2, 100-123.
- Wasit L. (2022). Study on the application of artificial intelligence (AI) in the development of the automobile insurance industry to manage the problem of insurance fraud. Thai General Insurance Association. Retrieved from https://www.tgia.org/upload/file_group/29/download_2263.pdf